

ΤΗ ΙΕ' ΤΟΥ ΑΥΤΟΥ ΜΗΝΟΣ ΑΠΡΙΛΙΟΥ

Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος.

ΕΙΣ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟΝ

Εἰς τό, Κύριε ἐκέκραξα, ψάλλομεν Στιχηρά Προσόμοια.

Ἦχος δ'

Ὡς γενναῖον ἐν Μάρτυσιν

Πρὸς ἐπίπονα σκάμματα, πρὸς πολύπλοκα θήρατρα, πρὸς δεινὰ παλαίσματα, Κρήσκη πάνσοφε, γενναιοφρόνως ἐχώρησας, σαρκὸς μὴ φεισάμενος, ἀλλ' ἐλόμενος θανεῖν, διὰ πόθον τὸν ἔνθεον, ὅθεν πάσά σε, ἡ Χριστοῦ Ἐκκλησία μακαρίζει, ἐκτελούσά σου τὴν μνήμην, Μεγαλομάρτυς πανένδοξε.

Ὡμοτάτως ξέομενος, καὶ πλευρὰς ὀρυττόμενος, καὶ μαστίγων πλήθεσι, δαπανώμενος, οὐκ ἐξηρνήσω τὸ ὄνομα, Χριστοῦ τὸ σεβάσιμον, Ἀθλοφόρων καλλονή, Ἐκκλησίας εὐπρέπεια, διὰ ταῦτά σε, ἐν αἰνέσει τιμῶμεν τὴν ἁγίαν, ἐορτάζοντές σου μνήμην, καὶ προσκυνοῦντες τὰ λείψανα.

Ἰερῶς πυρπολούμενος, τὴ ἀγάπη τοῦ Κτίσαντος, Κρήσκη παναοίδιμε, μέσον ἴστασο, πυρὸς μηδὸλως φλεγόμενος, εἰς χεῖρας δὲ πάνσοφε, ἐναπέθου τοῦ Θεοῦ, τὸ μακάριον πνεύμά σου, ὅθεν εἴληφας, τοὺς στεφάνους τῆς νίκης, ἱκετεύων, ἰλασμὸν ἁμαρτημάτων, λαβεῖν τοὺς πόθῳ τιμώντάς σε.

Δόξα... Καὶ νῦν... Θεοτοκίον

Ὡς Θεοῦ Μήτηρ ἄφθορος, καὶ ἀγνή καὶ πανάμωμος, καὶ ἀγιωσύνη πάση ἀσύγκριτος, τὸν ἐναγῆ καὶ ἀκάθαρτον, καὶ πάσης αἰσχροτήτος, παρανόμου καὶ δεινῆς, εὐρετὴν ἐγχειρήσεως, μὴ ἀπόση με, μὴ ἐάσης με ὅλως ἀπολέσθαι, ἀλλὰ ρύσαι τῶν παθῶν με, καὶ ἐπιστρέφοντα σώσόν με.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Ὡς ἐώρακε Κύριε, ἡ Παρθένος καὶ Μήτηρ σου, ἐν Σταυρῷ κρεμάμενον, ἐξεπλήττετο, καὶ ἀτενίζουσα ἔλεγε, Τὶ σοὶ ἀνταπέδωκαν, οἱ πολλῶν σου δωρεῶν, ἀπολαύσαντες Δέσποτα; Ἀλλὰ δέομαι, Μὴ με μόνην ἐάσης ἐν τῷ κόσμῳ ἀλλὰ σπεῦσον ἀναστῆναι, συνανιστῶν τοὺς Προπάτορας.

Ἀπολυτίκιον

Ὁ μάρτυς σου Κύριε ἐν τῇ ἀθλήσει αὐτοῦ, τὸ στέφος ἐκομίσατο τῆς ἀφθαρσίας ἐκ σοῦ τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, ἔχων γὰρ τὴν ἰσχύν σου τοὺς τυράννους καθεῖλεν, ἔθραυσε καὶ δαιμόνων τὰ ἀνίσχυρα θράση, αὐτοῦ ταῖς ἱκεσίας Χριστέ ὁ Θεός, σῶσον τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Καὶ Ἀπόλυσις

ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΡΘΟΝ

Οἱ Κανόνες τῆς ἡμέρας, ὡς σύνηθες, καὶ τοῦ Ἁγίου, οὗ ἡ Ἀκροστιχίς.

Κρήσκεντα πηγὴν θαυμάτων ἐπανέσω.

Ποίημα. Ἰωσήφ.

Ὡδὴ α' Ἦχος δ' Ὁ Εἰρμός

«Θαλάσσης, τὸ ἐρυθραῖον πέλαγος, ἀβρόχοις ἴχνεσιν, ὁ παλαιὸς πεζεύσας Ἰσραήλ, σταυροτύποις Μωσέως χερσί, τοῦ Ἀμαλήκ τὴν δύναμιν, ἐν τῇ ἐρήμῳ ἐτροπώσατο».

Κροτήσωμεν, εὐσεβῶς γηθόμενοι, τὴ μνήμη σήμερον, τοῦ ἀθλητοῦ καὶ Μάρτυρος πιστοῦ, Ἰερῶς ἐναθλήσαντος, καὶ τὸν τοῦ σκότους ἄρχοντα, τροπωσαμένου θεία χάριτι.

Ῥεόντων, παραδραμῶν τὸ ἄστατον, Μάρτυς πολυάθλε, πρὸς αἰκισμοὺς καὶ μάστιγας σαυτόν, Ὀλοψύχως ἐκδέδωκας, καὶ νικητὴς γενόμενος, στεφηφορῶν Θεῷ παρίστασαι.

Ἡμέραν, χαρμονικὴν τελέσωμεν, πανηγυρίζοντες, ἐν τῇ ἀθλήσει σήμερον πιστοί, τοῦ θεόφρονος Κρήσκεντος, καὶ τὰ σεπτὰ παλαίσματα, τούτου τιμήσωμεν γηθόμενοι.

Θεοτοκίον

Σαρκοῦται, ὑπερβολὴ χρηστότητος, ἐκ σοῦ ὁ Κύριος, καὶ δι' ἡμᾶς ὁράται καθ' ἡμᾶς, ὁ τῆ φύσει ἀπρόσιτος, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, ὑπὲρ ἡμῶν Ἄγνη πανάμωμε.

Ὦδὴ γ' Ὁ Εἰρμὸς

«Εὐφραίνεται ἐπὶ σοί, ἡ Ἐκκλησία σου Χριστέ κράζουσα, Σὺ μου ἰσχύς Κύριε, καὶ καταφυγὴ καὶ στερέωμα».

Κρεμάμενος τοὺς ξεσμούς, ῥωμαλεότητι νοδὸς ἤνεγκας, τὸ τῆς φθορᾶς Ἐνδοξε, πάχος προφανῶς ἐκδύμενος.

Ἐνεύρου σὲ Ἰησοῦς, ἀγωνιζόμενον στερρῶς Ἐνδοξε, καὶ τῆς σαρκὸς ἔφερες, πόνους ῥωμαλέω φρονήματι.

Νυττόμενος ἀληθῶς, τῆ ἀγαπήσει τοῦ Χριστοῦ ἔνδοξε, Κρήσκη στερρῶς ἠθλησας, πόνους ἀφειδήσας τοῦ σώματος.

Θεοτοκίον

Τὴν μόνην ἐν γυναιξίν, ἀνερμηνεύτως τὸν Θεὸν τέξασαν, τὴν τοῦ παντὸς Δέσποιναν, Ἱερολογίαις τιμήσωμεν.

Κάθισμα Ἦχος δ'

Ὁ ὑψωθεὶς

Τῶν αἰωνίων ἀγαθῶν κληρονόμος, ἀποδειχθεὶς δι' εὐσεβοῦς μαρτυρίας, Μεγαλομάρτυς ἔνδοξε παρίστασαι, δόξη λαμπρυνόμενος, τοῦ Δεσπότη τοῦ ὅλων, ὅθεν τὴν ἀγίαν σου ἑορτάζομεν μνήμην, τὴν τῶν πταισμάτων λύσιν ἀθλητα, Κρήσκη ζητοῦντες, λαβεῖν ταῖς πρεσβείαις σου.

Θεοτοκίον

Οὐ σιωπήσομεν ποτὲ Θεοτόκε, τὰς δυναστείας σου λαλεῖν οἱ ἀνάξιοι, εἴ μὴ γὰρ σὺ προΐστατο πρεσβεύουσα, τίς ἡμᾶς ἐρρύσατο ἐκ τοσοῦτων κινδύνων; τίς δὲ διεφύλαξεν, ἕως νῦν ἐλευθέρους; οὐκ ἀποστῶμεν Δέσποινα ἐκ σοῦ, σοὺς γὰρ δούλους σώζεις ἀεὶ, ἐκ παντοίων δεινῶν.

Ἡ Σταυροθεοτοκίον

Οὐ φέρω βλέπειν σὲ Σταυρῶ τεταμένον, Μήτηρ ἢ σὴ Παμβασιλεῦ ἀνεβόα, ὃν ὑπὲρ φύσιν τέτοκα Υἱὸν καὶ Θεόν, οἶδα γὰρ σου Δέσποτα, τὸ φιλόανθρωπον οἶδα, ὅπως πάσχεις ἕνεκα, τῆς βροτῶν σωτηρίας, ἀλλοῦνου σθένω Τέκνον μητρικᾶς, φέρειν ὀδύνας, σταυρῶ καθρρώσά σε.

Ὦδὴ δ' Ὁ Εἰρμὸς

«Ἐπαρθέντα σὲ ἰδοῦσα ἡ Ἐκκλησία, ἐπὶ Σταυροῦ τὸν Ἥλιον, τῆς δικαιοσύνης, ἔστη ἐν τῇ τάξει αὐτῆς, εἰκότως κραυγάζουσα, Δόξα τῇ δυνάμει σου Κύριε».

Ἀναρτώμενος ἐν ξύλῳ γενναιοφρόνως, τοὺς αἰκισμοὺς ὑπέφερες, Μάρτυς ἀθλοφόρε, πάθος γὰρ εἰκόνιζες, τὸ θεῖον καὶ ἄχραντον, δι' οὗ τὴν ἀπάθειαν εὔρηκας.

Παριστάμενος ἐνώπιον τῶν τυράννων, τὸ τοῦ Κυρίου ὄνομα, πίστει ἀδιστακτῶ, Κρήσκη ὠμολόγησας, καὶ χαίρων ἐνήθλησας, ὅθεν εὐσεβῶς σὲ γεραίρομεν.

Ἦκολούθησας τοῖς ἴχνεσι τοῦ Σωτῆρος, καὶ τὰ αὐτοῦ σωτήρια πάθη εἰκόνισας, μαστιγᾶς ὑπήνεγκας, καὶ βίαιον θάνατον, Μάρτυς ἀθλοφόρε αἰοῖδιμε.

Γενναϊότητι κατέπληξας τοὺς ἀθέους, ὑπομονῆς τε σώματος, Κρήσκη θεηγόρε, τὸν τῆς νίκης στέφανον ἐδέξω πανόλβιε, καὶ τὴν δι' αἰῶνος ἀπόλαυσιν.

Θεοτοκίον

Ἡ τὸν Κύριον ἀπάντων τῶν ποιημάτων, ὑπερφυῶς κήσασα, ἐπ' εὐεργεσία, τοῦ ἰδίου πλάσματος, ἡ

πάναγνος Δέσποινα, ἀξιοπρεπῶς μακαρίζεται.

Ὦδὴ ε' Ὁ Εἰρμὸς

«Σὺ Κύριέ μου φῶς, εἷς τὸν κόσμον ἐλήλυθας, φῶς ἅγιον ἐπιστρέφον, ἐκ ζοφώδους ἀγνοίας, τοὺς πίστει ἀνυμνοῦντάς σε».

Ναμάτων ζωτικῶν, τῶν τοῦ Πνεύματος ἔμπλεως, γενόμενος τῆς κακίας, ἀπεξήρανας Μάρτυς, τὰ ρεύματα θεόπνευστε.

Θανάτῳ τὴν ζωὴν τὴν ἀγήρω κτησάμενος, πανεύφημε ἀναβλύζεις, δωρεὰς ἀθανάτους, τοῖς πίστει προσιούσί σοί.

Αἱμάτων σου ροαίς, ἱερῶς φοινισσόμενος, καὶ στίγμασιν ἀθλοφόρων, καλλυνόμενος Μάρτυς, ὡς ἄστρον ἀναδέδειξαι.

Θεοτοκίον

Ἵμνοῦμέν σε δι' ἧς τῆς φθορᾶς ἐλυτρώθημεν, πανύμνητε Θεοτόκε, καὶ βοώμέν σοί, Χαῖρε, Μαρτύρων ἀγαλλίαμα.

Ὦδὴ ς' Ὁ Εἰρμὸς

«Θύσω σοί, μετὰ φωνῆς αἰνέσεως Κύριε, ἡ Ἐκκλησία βοᾷ σοί, ἐκ δαιμόνων λύθρου κεκαθαρμένη, τῷ δι' οἶκτον, ἐκ τῆς πλευρᾶς σου ρεύσαντι αἵματι».

Μέλεσιν, ἐδοξάσθη τοῖς σοῖς ὁ Δεσπότης σου, Κρήσκη θεόπνευστε Μάρτυς, διὰ τοῦτο νῦν σε ἀντιδοξάζει, ἐν σημείοις, καὶ πολλοῖς θαυμασίοις καὶ τέρασιν.

Ἄνθραξι, τῆς ἀγάπης Κυρίου πυρούμενος, διὰ πυρὸς ὑπεδέξω, Μάρτυς ἀθλοφόρε τὸ θεῖον τέλος, καταφλέξας, πολυθέου ἀπάτης τὸ ἄθεον.

Τίμιος, ἐναντίον Κυρίου ὁ θάνατος, σοῦ παμμακάριστε Κρήσκη, ἀνεφάνη, μέσον πυρὸς γὰρ ὄφθης, μεγαλύνων, καὶ δοξάζων Θεὸν ἀκατάφλεκτος.

Θεοτοκίον

Ὡς θρόνον, τοῦ Δεσπότη τῶν ὄλων πυρίμορφον, ὕμνονολογούμεν σε Κόρη, καὶ τερπνὸν παλάτιον καὶ λυχνίαν, καὶ παστάδα, καὶ θεόδεκτον ἄχραντε τράπεζαν.

Συναξάριον

Τῆ ἸΕ' τοῦ αὐτοῦ μηνός, Μνήμη τοῦ Ἁγίου Μάρτυρος Κρήσκεντος, τοῦ ἐν Μύροις τῆς Λυκίας.

Στίχοι

- Θάμβος βλέπειν Κρήσκεντα τοῦ πυρὸς μέσον,
- Ἠγούμενον λειμῶνα τερπνὸν τὴν φλόγα.
- Κάτθανε καὶ Κρήσκης πέμπτη δεκάτη πυρὶ λαύρω.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων γυναικῶν, Βασιλίσσης καὶ Ἀναστασίας.

Στίχοι

- Ἄμνοῦ Θεοῦ σφάπτουσιν ἀμνάδας δύο,
- Ἀναστασίαν καὶ Βασίλισσαν ἅμα.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τοῦ ἐν Ἁγίοις Πατρὸς ἡμῶν Λεωνίδου, Ἐπισκόπου Ἀθηνῶν.

Στίχοι

- Σκότος συνέσχε τὰς Ἀθήνας ἀθρόον,
- Δύναντος αὐταῖς ἡλίου Λεωνίδου.

Τῆ αὐτῆ ἡμέρα, Μνήμη τῶν Ἁγίων Μαρτύρων Θεοδώρου Πρεσβυτέρου, καὶ Παυσολυπίου.

Στίχοι

- Παυσολυπίῳ καὶ Θεοδώρῳ θύτη,

· Δώρόν τι παυσίλυπον ὄντως τὸ ξίφος.

Ταῖς αὐτῶν ἀγίαις πρεσβείαις, Χριστὲ ὁ Θεός, ἐλέησον ἡμᾶς. Ἀμήν.

Ὦδὴ ζ' Ὁ Εἰρμός

«Ἐν τῇ καμίνῳ, Ἀβραμιαῖοι Παῖδες τῆ Περσικῆ, πόθῳ εὐσεβείας μᾶλλον ἢ τῆ φλογί, πυρπολούμενοι ἐκραύγαζον, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε».

Νέους τρεῖς Παῖδας, ἐξεικονίζων Μάρτυς ἔνδοξε, μέσον τοῦ πυρὸς ἐβλήθης, διὰ Χριστόν, καὶ τὸ τέλος τὸ μακάριον, ἐν τούτῳ δέδεξαι, ὕμνολογῶν Θεὸν παμμακάριστε.

Ἐν μέσῳ ἔστης, φλογὸς ἀστεκτοῦ χρυσὸς ὡς ὄβρυζος, πίστει ἐξαστράπτων Μάρτυς ἀληθινή, καὶ φωτίζων τοὺς κραυγάζοντας, Εὐλογημένος εἶ, ἐν τῷ ναῷ τῆς δόξης σου Κύριε.

Πυρὸς παμμάκαρ, δυνατωτέραν ἔχων ἔντασιν, μέσον ἐμβληθεὶς πανεύφημε τῆς φλογός, ἀπερίτρεπτος διέμεινας, πλάνης τοὺς ἄνθρακας ἀποσβεννύων, Κρήσκη πολυάθλε.

Θεοτοκίον

Ἀγιωτέρα, τῶν Χερουβὶμ ὄφθης Πανάμωμε, λόγῳ συλλαβοῦσα Λόγον τὸν τοῦ Πατρός, ὃν ὕμνουντες ἀνακράζομεν, Εὐλογημένη σύ, ἐν γυναιξὶ πανάμωμε Δέσποινα.

Ὦδὴ η' Ὁ Εἰρμός

«Χείρας ἐκπετάσας Δανιήλ, λεόντων χάσματα, ἐν λάκκῳ ἔφραξε, πυρὸς δὲ δύναμιν ἔσβεσαν, ἀρετὴν περιζωσάμενοι, οἱ εὐσεβείας ἐρασταί, Παῖδες κραυγάζοντες, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον».

Ἴδεῖν ἐφιέμενος Χριστόν, στολαῖς ἐφαίδρυνας, τῶν ἀρετῶν σεαυτόν, ἐξυφανθείσαις σοὶ ἄνωθεν, καὶ παρίστασαι γηθόμενος, τῷ ἀθανάτῳ Βασιλεῖ βοῶν Πανόλβιε, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Νοὸς καρτερία τὸν πικρόν, ὑπέστης θάνατον, πυρὶ ὀπτώμενος, ὡς ἄρτος Ἐνδοξε ἡδιστος, τοῦ τῶν ὄλων Βασιλεύοντος, ὃ παριστάμενος βοᾷς, ἀγαλλομένη ψυχῇ, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Εἰληφῶς παρὰ Θεοῦ σαφῶς, τὴν χάριν Ἐνδοξε λύειν νοσήματα, διώκειν πνεύματα πάντοτε, τὴν ψυχὴν ἐξασθενούσάν μου, ἀμαρτιῶν ταῖς προσβολαῖς, ἴσαι δέομαι, ἵνα κράζω, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Στίγμασι πολλοῖς ὠραῖσθεις, ὑπῆλθες Ἅγιε, τὸ πῦρ τὸ ἄστεκτον, καὶ ὡς ὀχήματι ἔνδοξε ἐπιβάς τούτῳ, ἀνέδραμες, πρὸς ὃν ἐπόθησας Θεόν, μέλπων γηθόμενος, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Θεοτοκίον

Ἦ θαῦμα! πῶς τέτοκας Θεὸν βροτὸν γενόμενον, θεοχαρίτωτε; πῶς ἀκατάφλεκτος ἔμεινας, πῦρ τὸ ἄστεκτον χωρήσασα; χαριστηρίοις σὲ φωναίς, ὅθεν δοξάζομεν καὶ βοῶμεν, Εὐλογεῖτε, πάντα τὰ ἔργα Κυρίου τὸν Κύριον.

Ὦδὴ θ' Ὁ Εἰρμός

«Λίθος ἀχειρότμητος ὄρους, ἐξ ἀλαξεύτου σου Παρθένε, ἀκρογωνιαῖος ἐτμήθη, Χριστὸς συνάψας τὰς διεστώσας φύσεις, διὸ ἐπαγαλλόμενοι, σὲ Θεοτόκε μεγαλύνομεν».

Ἱερολογίαις σὲ θεΐαις, Μάρτυς Χριστοῦ ἀνευφημοῦμεν, ὡς τῷ Βασιλεῖ τῶν αἰώνων, ὑπερβαλλόντως εὐαρεστήσαντα, καὶ καθελόντα ξόανα, τῆς ἀπωλείας ἀνδρικώτατα.

Ὡς ὑπερφυεῖς σου οἱ πόνοι! ὡς εὐκλειεῖς σου οἱ ἰδρωῖτες! οὓς ὑπενεγκῶν διὰ Χριστόν, ἀρρήτου δόξης Μάρτυς ἠξίωσαι, ὑπὲρ ἡμῶν δεόμενος, τῶν εὐσεβῶς μακαριζόντων σε.

Σήμερον ἡ πόλις Μυρέων, περιφανῶς πανηγυρίζει, ἄδουσα τοὺς ἄθλους σου Μάρτυς, καὶ τοὺς

κινδύνους καὶ τὰ παλαίσματα, ἅπερ γενναίως ἤνεγκας, ὑπὲρ Χριστοῦ ἀγωνισάμενος.

Ἡμεροφαὴ ὡς ἀστέρα, ἡ Ἐκκλησία σὲ γνωρίζει, θείαις φρυκτωρίαις τὸν κόσμον, Μεγαλομάρτυς περιανγάζοντα, ὅθεν τελεῖ τὴν μνήμην σου, τὴν φωτοφόρον εὐφημούσά σε.

Θεοτοκίον

Φῶς ἡμῖν ἀπέτειλε Κόρη, ἐκ φωτοφόρου σου νηδύος, ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἡλίου, καὶ τῆς σελήνης Χριστὸς ὁ Κύριος, ὃν ἐκτενῶς ἰκέτευε, φωταγωγῆσαι τὰς ψυχὰς ἡμῶν.

Τὸ Φωταγωγικὸν τοῦ Ἦχου, καὶ ἡ λοιπὴ Ἀκολουθία, ὡς σύνηθες, ἢ Α' Ὡρα, καὶ Απόλυσις.